

**MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR
BIROUL EXECUTIV CENTRAL**

**INFORMARE
31.01.2020**

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că Legea nr. 192/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice, a fost publicată în Monitorul Oficial al României numărul 868 din data de 28 octombrie 2019 și a intrat în vigoare la data de 26 ianuarie 2020.

Legea a beneficiat de o largă dezbateră publică, iar înainte de promulgare prin Decretul nr.764/2019, a fost supusă și controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională care a respins obiecția de neconstituționalitate prin Decizia nr. 506/2019. De asemenea, în elaborarea legii au fost avute în vedere inclusiv practicile polițiilor din statele membre ale Uniunii Europene, precum și recomandările unor organisme internaționale (spre exemplu, au fost avute în vedere recomandări cuprinse în rapoarte ale Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante, ale Subcomitetului ONU pentru Prevenirea Torturii și ale Departamentului de Stat al SUA privind situația drepturilor omului în lume - secțiunea privind România). Analiza legislațiilor statelor membre ale Uniunii Europene referitoare la măsurile polițienești a evidențiat că procedurile polițienești sunt reglementate, în detaliu, prin instrumente legislative cu putere de lege, aspect ce asigură previzibilitatea normei față de toți actorii implicați.

Din analiză a rezultat că majoritatea statelor membre ale UE (Austria, Belgia, Bulgaria, Cehia, Elveția, Franța, Germania, Grecia, Italia, Luxemburg, Irlanda, Polonia, Slovenia, Spania, Suedia, Norvegia, Danemarca, Finlanda) au instituită măsura conducerii persoanei la sediul poliției sau o măsură similară celei reglementată potrivit Legii nr 218/2002, indiferent de denumirea sub care aceasta se regăsește în anumite state (reținere, arestare, luarea în custodie, deținere, arestare fără mandat, arestarea administrativă). Această măsură este reglementată, în principiu, în legea de organizare și funcționare a poliției sau a Ministerului de Interne ori în Codul de procedură penală (Austria, Belgia, Confederația Elvețiană, Bulgaria, Germania, Regatul Țărilor de Jos, Polonia, Slovenia). Măsura este dispusă în cazuri/situații determinate stabilite în mod expres în cuprinsul actelor normative de referință.

Spre exemplu:

1. În Regatul Marii Britanii și Irlandei de Nord, legislația în vigoare (Police and Criminal Evidence Act 1984 – PACE) conține prevederi referitoare la "legitimare și percheziție corporală/vehicul" ("stop and search") respectiv la "conducere/deținere" ("power to arrest without a warrant").

Potrivit "common law" (precedent judiciar), un ofițer de poliție are dreptul să aresteze o persoană fără mandat de arestare în anumite circumstanțe care țin de tulburarea ordinii și liniștii publice, atunci când:

- + Tulburarea ordinii și liniștii publice este comisă de persoana arestată;
- + Când nu s-a produs o tulburare a ordinii și liniștii publice, dar ofițerul de poliție are suficiente motive să creadă că o asemenea tulburare este pe cale să se producă sau este iminentă.

PACE prevede că în momentul areșării fără mandat, persoanei în cauză îi trebuie comunicat verbal faptul că aceasta se află în stare de reținere, respectiv motivul pentru care a fost arestat.

Conform PACE, ofițerul de poliție poate folosi forța în mod proporțional în vederea opririi, realizarea controlului persoanei, precum și pentru conducerea acesteia la secția de poliție ulterior areșării fără mandat. În momentul legitimării și percheziției corporale, ofițerul care realizează această activitate întocmește un document în acest sens, cu excepția cazului când acest lucru nu este posibil datorită circumstanțelor existente la fața locului, caz în care, documentul trebuie întocmit cât mai curând posibil.

2. În Belgia (Legea de organizare a poliției), funcționarii de poliție controlează identitatea oricărei persoane:

- + Private de libertate sau care a comis un delict;
- + Dacă există motive rezonabile de a crede, în funcție de comportament, de indicii materiale, de circumstanțe de timp și de loc, că este căutată, că a încercat să comită un delict, sau se pregătește să îl comită, că ar putea tulbura ordinea publică sau că a tulburat-o;
- + Care dorește să intre într-un loc ce face obiectul unei amenințări;
- + În scopul de a menține siguranța publică sau de a asigura respectarea dispozițiilor legale referitoare la intrarea în țară, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor.

Dacă persoana vizată refuză sau este în imposibilitatea să facă dovada identității, ori dacă există dubii cu privire la identitate, poate fi reținută pe perioada necesară verificării identității sale.

Să vedem ce spune Legea 192/2019 cu privire la legitimarea unei persoane:

Art. 32²

(1) Polițistul este îndreptățit să legitimeze și să stabilească identitatea persoanei numai în situația în care:

a) aceasta încalcă dispozițiile legale, ori există motive verosimile pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

b) **există motive verosimile pentru a bănuși că aceasta a fost prezentă la locul săvârșirii unei fapte ilegale ori are cunoștință despre faptă, autor sau despre bunurile având legătură cu fapta;**

c) aceasta solicită sprijinul sau intervenția organelor de poliție ori când din cauza vârstei, stării de sănătate, dizabilității, consumului de alcool sau altor substanțe psihoactive ori a altor asemenea circumstanțe necesită sprijinul organelor abilitate;

d) descrierea acesteia corespunde unei persoane căutate potrivit legii, deține asupra sa bunuri sau se deplasează cu un vehicul, ambarcațiune ori aeronavă care corespunde descrierii unor bunuri sau mijloace de transport căutate potrivit legii;

e) aceasta desfășoară o activitate supusă, potrivit legii, unor autorizări, avize sau înregistrări ori este implicată într-o procedură legală în fața unei autorități sau instituții publice;

f) aceasta încearcă să pătrundă sau se află într-un spațiu în care accesul este controlat;

g) cu ocazia unor controale sau razii, efectuate în condițiile art. 31 alin. (1) lit. g);

h) există obligația legală de a se stabili identitatea acesteia.

(2) Polițistul este obligat să aducă la cunoștință persoanei, verbal, motivul legitimării.

(3) Stabilirea identității unei persoane se face pe baza actelor de identitate. Atunci când persoana nu poate prezenta un act de identitate, stabilirea identității se realizează pe baza unui act prevăzut cu fotografie sau a declarațiilor acesteia, precum și a verificărilor polițistului, realizate pe loc, în bazele electronice de date la care are acces potrivit legii.

(4) La solicitarea polițistului, persoana are obligația de a înmâna acestuia actele prevăzute la alin. (3) și de a comunica informațiile necesare stabilirii sau, după caz, verificării identității sale.

(5) Atunci când măsurile prevăzute la alin. (3) nu au permis stabilirea identității, pentru realizarea acestui scop, polițistul este îndreptățit să procedeze la:

a) identificarea unei alte persoane care poate oferi informații cu privire la identitate, dacă este posibil;

b) fotografierea, luarea și procesarea amprentelor, semnalmentelor și semnelor particulare ale persoanei;

c) să facă publică, prin orice mijloace, o fotografie, înregistrare, schiță sau descriere a persoanei, dacă există o convingere rezonabilă că această măsură va ajuta la stabilirea identității persoanei.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) se realizează chiar și în lipsa consimțământului persoanei. Publicitatea se realizează exclusiv în scopul identificării persoanei, cu respectarea prezumției de nevinovăție.

(7) Datele cu caracter personal preluate potrivit alin. (5) se șterg din bazele de date ale poliției imediat după identificarea persoanei, prin proceduri ireversibile, cu excepția situației în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare în curs, caz în care acestea urmează regimul probelor aplicabil procedurii judiciare.

Art. 32⁴

(1) **Politiștului este îndreptățit să conducă o persoană la sediul poliției, atunci când: a) în condițiile art. 32² alin. (3), nu s-a putut stabili identitatea acesteia ori există motive verosimile pentru a bănuși că identitatea declarată nu este reală sau documentele prezentate nu sunt veridice;**

b) din cauza comportamentului, locului, momentului, circumstanțelor ori a bunurilor aflate asupra sa, creează motive verosimile pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

c) **prin acțiunile sale periclitizează viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, sau ordinea publică;**

d) **luarea unor măsuri legale, pe loc, ar putea crea un pericol pentru aceasta sau pentru ordinea publică.**

(2) Polițistul are obligația de a raporta șefului său ierarhic despre conducerea persoanei la sediul poliției, în cel mai scurt timp posibil de la momentul sosirii la sediu.

(3) Persoana este condusă la cea mai apropiată unitate de poliție la care se poate realiza identificarea sa, verificarea situației de fapt și, după caz, luarea măsurilor legale.

(4) Verificarea situației de fapt și, după caz, luarea măsurilor legale față de persoana condusă la sediul poliției se realizează de îndată.

(5) Polițistul are obligația de a permite persoanei să părăsească, de îndată, sediul poliției după finalizarea activităților conform alin. (4) sau a măsurile legale care se impun.

(6) Se interzice introducerea persoanei aflate în sediul poliției într-un centru de rețineră și arestare preventivă.

(7) Dacă în cadrul verificărilor se constată existența unor indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, se procedează conform normelor de procedură penală. Dispozițiile alin. (5) și

(6) nu se aplică în cazul în care s-a dispus rețineră ori arestarea preventivă.

Se poate observa că prevederile legale adoptate de România sunt în concordanță cu prevederile europene în materie.

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

